

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **R. G.**, zast. Mgr. Mariem Kotorou, advokátem, se sídlem Malická 1576/11, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2025, č. j. MV-191069-2/TP-2024, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 13. 10. 2025, č. j. 51 A 21/2025-20,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Praze, jehož výrokem I. soud zrušil nadepsané rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 11. 12. 2024, č. j. KRPS-305734-4/ČJ-2024-0100AP-106, v rozsahu, v němž bylo odmítnuto poskytnout žalobci údaje o místu a času úředního měření rychlosti v úředním záznamu evidovaném pod č. j. KRPS-251750-6/PŘ-2022-010806, jehož poskytnutí se žalobce domáhal žádostí ze dne 29. 11. 2024. Výrokem II. nařídil povinnému subjektu tyto údaje žalobci poskytnout.

[2] Společně s kasační stížností podal stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s“).

[3] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodnil tím, že v případě, že by povinný subjekt na základě výroku II. napadeného rozsudku poskytl žalobci požadovanou informaci před věcným projednáním kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem, byl by účel kasační stížnosti fakticky vyprázdněn, přičemž by došlo ke zveřejnění takových informací, které mohou významným způsobem zasáhnout do práv a oprávněných zájmů dotčených osob. Pro stěžovatele by proto výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zároveň nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[4] Žalobce ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku přisvědčil žalovanému, že poskytne-li žalobci požadovanou informaci, bude význam řízení před

Nejvyšším správním soudem ryze akademický. To však není zákonný důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žalovaný neodůvodnil ani újmu, která by mu měla poskytnutím požadovaných informací vzniknout.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Z četné judikatury Nejvyššího správního soudu lze dovodit, že institut odkladného účinku se primárně vztahuje k žalobě jako prostředku ochrany veřejných subjektivních práv adresáta veřejnoprávního působení. Kasační stížnost je však mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy je přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisoval slovy o nenahraditelné újmě (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS). Přiznáním odkladného účinku se totiž prolamují právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Tímto zákonným postupem je meritorní rozhodnutí o kasační stížnosti, nikoliv přiznání odkladného účinku (srov. např. rozsudek NSS ze dne 10. 1. 2013, č. j. 5 Afs 84/2012-33).

[7] Z návrhu je zjevné, že se stěžovatel obává zveřejnění informací o místě a času úředního měření rychlosti uvedených v úředním záznamu evidovaném pod č. j. KRPS-251750-6/PŘ-2022-010806, neboť by mohly ve spojení s dalšími dostupnými informacemi vést k identifikaci konkrétní osoby (přestupce). Podle jeho názoru je třeba tyto údaje považovat za osobní údaj. Nejvyšší správní soud nemůže bez věcného projednání věci vyloučit, že by postupem povinného subjektu v návaznosti na závěry napadeného rozsudku opravdu mohl nastat důsledek tvrzený stěžovatelem. Proto považuje stěžovatelovy důvody za dostatečně závažné pro přiznání odkladného účinku. V případě, že by kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek a Nejvyšší správní soud by následně kasační stížnosti vyhověl, nebyla by žádná možnost jak případný chybný důsledek zvrátit, a předmět sporu by tím fakticky odpadl. Kasační přezkum by se tím dostal toliko do roviny akademické úvahy. Důvodem přiznání odkladného účinku je tak především snaha zabránit nevratným krokům povinného subjektu, po nichž by již nebylo rozhodování kasačního soudu dostatečně účinné. Nejvyšší správní soud setrvale judikuje, že ve věcech svobodného přístupu k informacím by v případě vyhovění kasační stížnosti stěžovatele – povinného subjektu, za současného nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, přezkum zákonnosti napadeného rozsudku kasačním soudem v podstatě ztratil smysl a jeho význam by byl pouze akademický. Ani zrušujícím rozsudkem Nejvyššího správního soudu by již nebylo možné zvrátit skutečnost, že povinný subjekt informaci podle závazného pokynu soudu poskytl (srov. usnesení NSS ze dne 28. 6. 2017, č. j. 6 As 189/2017-19, ze dne 6. 9. 2017, č. j. 2 As 313/2017-17, bod 11, ze dne 21. 12. 2017, č. j. 10 As 345/2017-35, bod 7, ze dne

pokračování

24. 7. 2019, č. j. 5 As 170/2019-18, bod 13, ze dne 18. 11. 2020, č. j. 4 As 322/2020-32, bod 13, či ze dne 31. 8. 2022, č. j. 2 As 196/2022-23, bod 6).

[8] Přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti nemůže za této situace představovat újmu na právech žalobce nepoměrně větší, než jaká hrozí stěžovateli, neboť pokud Nejvyšší správní soud shledá, že kasační stížnost není důvodná, dojde pouze k odložení poskytnutí informací na pozdější dobu. To však nepředstavuje újmu natolik závažnou, že by převážila nad újmou způsobenou nezvratnými následky, které by nastaly v případě nepřiznání odkladného účinku. Nejvyšší správní soud v přiznání odkladného účinku neshledal ani rozpor s veřejným zájmem.

[9] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. listopadu 2025

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu